

[AM2023.04.17Ø]

Københavns Byrets DOM - 12. april 2022 - SS 3-20883/2021 - 0100-74255-00090-21

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født april 1987

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskriftet er modtaget den 6. september 2021.

Tiltalte er tiltalt for

overtrædelse af straffelovens § 264 d, stk. 1, 1. led,

ved den 15. august 2019 i tidsrummet fra ca. kl. 14.11 og frem til et pt. ukendt tidspunkt, uberettiget at have videregivet meddelelser om *Forurettedes* private forhold, idet tiltalte på Facebook Messenger tog kontakt til *Person* og videregav følgende oplysninger: "Hej *Person*. *Forurettede* er involveret i en politisag", "Jaa, han er sigtet i en sag", "Han er sigtet for at have frihedsberøvet og voldtaget en kvinde" og "Altså han er kun sigtet og sidder varetægtsfængslet".

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Tiltalte har påstået frifindelse.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte.

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

" ...

Tiltalte forklarede blandt andet, at han den 15. august 2019 arbejdede som kriminalreporter på *Avis*. Den 1. januar fik han nyt job hos Mens tiltalte arbejdede hos *Avis*, skrev han en artikel om *Forurettede*.

Forevist bilag 3-1, underbilag, artikel af 15. august 2019, forklarede tiltalte, at det er artiklen, som han skrev om *Forurettede*, der var sigtet for voldtægt mv. Før tiltalte skrev artiklen, lavede han research. Han skrev til en person, som kendte *Forurettede*. Det er almindelig praksis, at man som journalist indsamler informationer for at danne sig et billede af det, som man skriver om. Det kan være informationer til baggrund, som journalisten ikke nødvendigvis har tænkt sig at anvende i en artikel, men som gør journalisten klogere på, hvad sagen handler om. I forbindelse med den omhandlede artikel indsamlede tiltalte informationer til baggrund. Han skrev på Facebook til personen, som var Facebook-ven med *Forurettede*. Det kan sagtens passe, at personen hed [Navn på Person] som angivet i anklageskriftet. Han kontaktede hende over Messenger.

Forevist bilag 3-1, underbilag, Messenger-korrespondance, forklarede tiltalte, at det er hans profilbillede. Tiltalte genkender samtalen i Messenger-korrespondancen. Det er tiltalte, som har skrevet beskederne fra profilen "[Navn på Tiltalte]". I korrespondancen indsamler han informationer til baggrund. Han var vidende om, at der var nedlagt navneforbud vedrørende *Forurettede*. I forhold til navneforbuddet gjorde han sig den overvejelse, at et navneforbud så vidt han ved gælder offentlig gengivelse. Derfor mente han, at Messenger-korrespondancen ikke var i strid med navneforbuddet. Det er almindelig praksis, at man som journalist kontakter folk for at få noget at vide. Tiltalte husker ikke, om han som sådan gjorde sig overvejelser om, hvorvidt det var det var nødvendigt at oplyse, at *Forurettede* var sigtet for frihedsberøvelse og voldtægt. Han har formentlig betragtet det som nødvendigt. For at få relevante informationer fra en kilde må man fortælle lidt om den kontekst, som informationerne skal belyse. Når en kilde spørger, hvorfor man vil vide noget, må man give lidt den anden vej for at få en god relation til kilden. Tiltalte synes, at det havde været svært at stille spørgsmålene til *Person* uden at give de omhandlede oplysninger. Han tror, at det er sædvanlig praksis på alle medier at kontakte personer, der kender en sigtet, og oplyse noget om sigtelsen i forbindelse med, at der stilles spørgsmål til personerne.

Når tiltalte skrev "Altså han er kun sigtet og sidder varetægtsfængslet", var det for at oplyse *Person* om, at *Forurettede* ikke var tiltalt eller dømt. Oplysningerne fra *Person* havnede ikke i artikler.

De oplysninger, som tiltalte selv havde om sagen mod *Forurettede*, kom fra Københavns Byrets dommervagt, hvor der var et retsmøde med grundlovsforhør for lukkede døre. Selve sigtelsen var dog for åbne døre. Det var således offentligt tilgængelige oplysninger i den forstand, at alle kunne have sat sig ind og hørt, hvad politiet mente, at *Forurettede* havde gjort mod den unge kvinde. Tiltalte var ikke selv til stede i retsmødet. Da han var på *Avis*, var der en ordning, hvor der i dommervagten sad to personer, som vist er pensionerede politimænd. De to personer skrev noget ned om dagens sager og sendte det rundt til de medier, som abonnerede på det.

Tiltalte har ikke efterfølgende fulgt sagen mod *Forurettede*, og han vidste ikke, hvad sagen var endt med, før anklageren fortalte det under hovedforhandlingen i nærværende sag.

Tiltalte er ikke sigtet for noget med en artikel eller noget med et navneforbud. Så vidt tiltalte ved, har Pressenævnet ikke rejst en sag i anledning af det forløb, som har givet anledning til nærværende sag. Tiltalte ville vide det, hvis Pressenævnet havde rejst en sag.

..."

Oplysningerne i sagen

Der er dokumenteret fra mail af 21. marts 2020 fra *Forurettede* (bilag 3-1) med underbilag (Messenger-korrespondance af 15. august 2019 og artikel af 15. august 2019 med overskriften "Sigtet for voldtægt og kidnapping: Var kæreste med offer"), retsbog af 14. august 2019 i sag SS 93-19918/2019 (uden bilagsnummer) samt afgørelse af 16. juni 2021 fra Rigsadvokaten (uden bilagsnummer).

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter bevisførelsen, herunder tiltaltes forklaring og Messenger-korrespondancen i bilag 3-1, finder retten det bevist, at tiltalte videregav de omhandlede oplysninger til *Person*.

Retten lægger til grund, at tiltalte selv modtog de omhandlede oplysninger, fordi de blev videregivet til *Avis* af en person, som var til stede under den offentlige del af et retsmøde i Københavns Byrets afdeling for grundlovsforhør m.m.

Retten bemærker, at Rigsadvokaten i brev af 16. juni 2021 har meddelt tiltalte, at det er besluttet at standse efterforskning for overtrædelse af navneforbuddet ved hans offentliggørelse af artiklen af 15. august 2019, herunder med henvisning til, at oplysningerne i artiklen ikke ses at være egnede til at identificere *Forurettede*.

Efter straffelovens § 264 d, stk. 1, 1. led, straffes den, som uberettiget videregiver meddelelser vedrørende en andens private forhold. Bestemmelsen blev ændret ved lov nr. 1719 af 27. december 2018 på baggrund af lovforslag nr. 20 af 3. oktober 2018. I afsnit 2.7.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslag er anført:

" ...

Beskyttelsen efter § 264 d, stk. 1, 1. led, angår "private forhold". Herunder hører bl.a. interne familieforhold, seksualforbindelser, sygdom, stof- eller spiritusmisbrug, selvmord og selvmordsforsøg. Oplysninger om uddannelse, erhverv og arbejde vil derimod normalt ikke angå private forhold. Oplysninger om, at en person har begået et strafbart forhold, falder antagelig uden for beskyttelsen, men vil efter omstændighederne kunne være strafbart efter straffelovens § 267 om ærekrænkelser eller databeskyttelseslovgivningen. Omvendt kan oplysninger om, at den pågældende har været offer for en forbrydelse afhængig af det strafbare forholds karakter falde inden for beskyttelsen. ...

..."

Retten bemærker, at der er anvendt formuleringen "*Oplysninger om, at en person har begået et strafbart forhold ...*", og at der ikke er en angivelse af, at udsagnet kun skulle omfatte oplysninger om, at en person er dømt for et strafbart forhold.

Efter en samlet vurdering, herunder henset til det ovenfor anførte, finder retten, at tiltaltes videregivelse af oplysninger ikke kan anses for omfattet af straffelovens § 264 d, stk. 1, 1. led. Derfor frifindes tiltalte.

Det offentlige skal betale sagens omkostninger, idet dog bemærkes, at vederlag til en privatantaget forsvarer ikke vedkommer det offentlige, jf. retsplejelovens § 1007, stk. 2, 1. led.

Thi kendes for ret:

Tiltalte *Tiltalte* frifindes.

Det offentlige skal betale sagens omkostninger.

.....

Østre Landsrets 18. afdelings DOM - 17. april 2023 - S-1136-22

(landsdommerne Ulla Staal, Henrik Hjort Elmquist og Gry Berdiin Maris (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født april 1987, (advokat Rasmus Heugh Wandall, beskikket)

Københavns Byrets dom af 12. april 2022 (SS 3-20883/2021) er anket af anklagemyndigheden med påstand om domfældelse i overensstemmelse med anlageskriftet for byretten.

Tiltalte har påstået stadfæstelse.

Tiltalte har ikke afgivet supplerende forklaring for landsretten.

Retsgrundlag

Straffelovens § 264 d, som senest er ændret ved lov nr. 1719 af 27. december 2018 om ændring af straffeloven m.m. (Freds og ærekrænkelser m.v.), har følgende ordlyd:

”§ 264 d. Med bøde eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, som uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget en bredere offentlighed. Bestemmelsen finder også anvendelse, hvor meddelelsen eller billedet vedrører en afdød person.
Stk. 2. Foreligger der under hensyn til oplysningernes eller videregivelsens karakter og omfang eller antallet af berørte personer særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 3 år.”

Om bestemmelsen fremgår af lovforslag nr. L 20 af 3. oktober 2018, s. 11, bl.a.:

"2.7.1. Gældende ret

2.7.1.1. Straffelovens § 264 d kriminaliserer den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Bestemmelsen finder endvidere anvendelse, hvor meddelelsen eller billedet vedrører en afdød person.

Bestemmelsen i straffelovens § 264 d omfatter meddelelser og billeder, uanset hvordan disse er fremkommet.

Bestemmelsen kriminaliserer videregivelse, hvilket omfatter videregivelse i enhver form, herunder både privat og offentlig videregivelse. ...

Efter bestemmelsen skal videregivelsen være uberettiget. Heri ligger, at ikke enhver handling, der er omfattet af gerningsindholdet, vil være strafbar. Der kan generelt gives samtykke til de handlinger, der er omfattet af straffelovens § 264 d, hvorefter handlingen ikke er uberettiget. Samtykket skal være givet til selve videregivelsen samt til videregivelsens omfang. ...

Beskyttelsen efter § 264 d angår identificerbare enkeltpersoner. ...

Beskyttelsen efter § 264 d, stk. 1, 1. led, angår »private forhold«. Herunder hører bl.a. interne familieforhold, seksualforbindelser, sygdom, stof- eller spiritusmisbrug, selvmord og selvmordsforsøg.

Oplysninger om uddannelse, erhverv og arbejde vil derimod normalt ikke angå private forhold. Oplysninger om, at en person har begået et strafbart forhold, falder antagelig uden for beskyttelsen, men vil efter omstændighederne kunne være strafbart efter straffelovens § 267 om ærekrænkelser eller databeskyttelseslovgivningen. Omvendt kan oplysninger om, at den pågældende har været offer for en forbrydelse afhængig af det strafbare forholds karakter falde inden for beskyttelsen. Beskyttelsen antages også at omfatte foreningers private forhold.

Beskyttelsen gælder i forhold til både rigtige og urigtige oplysninger om de pågældende private forhold."

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter tiltaltes forklaring lægger landsretten til grund, at tiltalte som journalist på et dagblad indsamlede oplysninger om *Forurettede* til brug for en artikel om pågældende, og at tiltalte i den forbindelse via Facebook Messenger kontaktede en ham ukendt person, der kendte *Forurettede*, og til vedkommende videregav de i tiltalen gengivne oplysninger om *Forurettede*, herunder at vedkommende var varetægtsfængslet som sigtet for frihedsberøvelse og voldtægt.

Det følger af straffelovens § 264 d, stk. 1, 1. pkt., bl.a., at det er strafbart uberettiget at videregive meddelelser vedrørende en andens private forhold.

Landsretten finder, at tiltalte ved at videregive de angivne oplysninger om en verserende straffesag mod *Forurettede* for grov kriminalitet har videregivet oplysninger om pågældendes private forhold, som er omfattet af beskyttelsen efter straffelovens § 264 d, stk. 1, 1. pkt. Da *Forurettede* ikke havde givet samtykke til videregivelsen, og da videregivelsen ikke skete som led i en saglig reportage af betydelig nyheds- og informationsværdi, finder landsretten, at videregivelsen ikke kan anses for retmæssig. Tiltalte findes herefter skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 264 d, stk. 1, 1. pkt., til 10 dagbøder à 500 kr. med en forvandlingsstraf på fængsel i 10 dage.

Thi kendes for ret:

Tiltalte straffes med 10 dagbøder à 500 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 10 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for begge retter.